

UNA OPCIÓ DE DESENVOLUPAMENT RURAL

A qui beneficien els regadius?

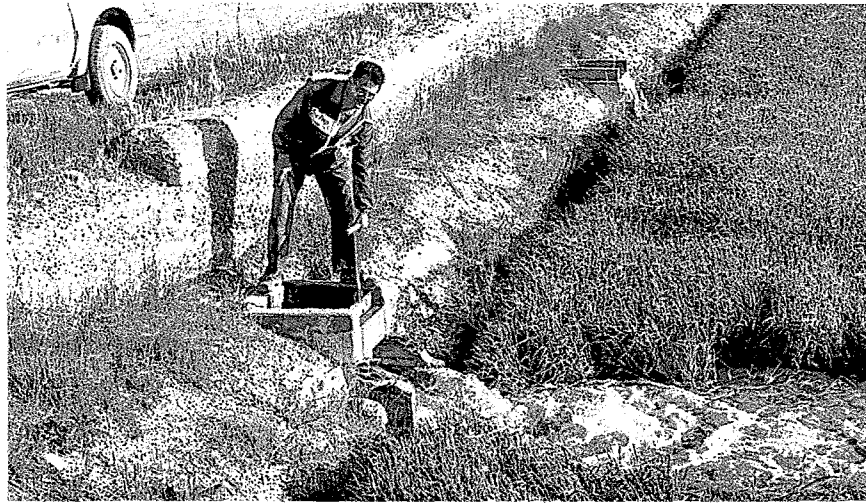
IOLANDA HUGUET

ÀREA D'ECONOMIA DE LA FUNDACIÓ DEL MÓN RURAL

L'episodi de sequera viscut l'estiu passat va evidenciar els conflictes socials al voltant de l'ús de l'aigua a Catalunya i va posar sobre la taula el debat sobre el consum hídric del sector agrari català. Prop del 70% de la demanda total de l'aigua a Catalunya es destina als usos agraris, un percentatge que pot semblar un consum excessiu sota una perspectiva urbana. No obstant, els regadius generen un conjunt de beneficis econòmics, socials i mediambientals que afavoreixen tota la ciutadania encara majoritàriament desconeguts. Actualment encara hi ha molt camí per recórrer per valorar amb consens tots els efectes generats per l'establiment d'infraestructures de regadius sota el criteri de la sostenibilitat.

Des de la segona meitat del segle XIX s'han construït nombroses obres de regulació i d'aprofitament de les aigües dels rius de les conques internes de Catalunya i de la conca de l'Ebre. Infraestructures com el Canal del Sentmenat (1860) al riu Ter, el Canal de l'Esquerra (1911) al riu Ebre o el Canal d'Urgell (1965) al riu Segre, van permetre que unes zones de secà limitades per una climatologia extrema, tinguessin accessibilitat a l'aigua de reg. El regadiu va ajudar a incrementar la productivitat de les explotacions agrícoles i va permetre el creixement del sector ramader, fets que van afavorir l'augment de la renda agrària i la creació de llocs de treball en les zones rurals.

La utilització al llarg dels anys

de les ciutades infraestructures hidràuliques ha generat uns impactes econòmics que han incidit inicialment en la població rural i posteriorment han promogut els beneficis agregats a la resta de la ciutadania catalana. La major producció d'aliments va respondre a la demanda de les grans ciutats i va possibilitar la implantació de la indústria agroalimentària, actualment un dels primers sectors industrials a Catalunya, que genera més de 200.000 llocs de treball directes i indirectes. Les infraestructures de regadiu també permeten altres usos en les zones rurals, com per exemple l'abastament d'aigua de boca en nombroses poblacions. Així, els regadius han esdevingut estratègics pel desenvolupament rural i urbà.

En el territori català encara existeixen zones rurals, que estan ame-

Prop del 70% de la demanda total d'aigua a Catalunya es destina als usos agraris

Els regadius generen uns beneficis econòmics, socials i mediambientals que afavoreixen tota la ciutadania encara majoritàriament desconeguts

naçades per l'envelliment de la població i el despoblament a causa dels déficits en infraestructures i per les limitades oportunitats econòmiques. És important destacar que en les zones rurals es troba gran part de la riquesa del patrimoni natural, cultural i paisatgístic català. Per frenar la decadència d'aquestes zones rurals, s'es-

tan impulsant actuacions en nous regadius, com el Canal Segarra-Garrigues, i actuacions en la modernització dels regadius tradicionals, sota el criteri d'ús sostenible de l'aigua. La gestió hídrica ha evolucionat en aquests cent cinquanta anys fins a permetre minimitzar la incidència negativa de determinades pràctiques de reg en el medi

ambient, com per exemple la contaminació difusa de les masses d'aigua. Actualment la gestió del recurs hídric està basada en una normativa d'aplicació a tots els estats membres de la Unió Europea, la Directiva Marc de l'Aigua, que estableix les línies essencials per a promoure un ús sostenible de l'aigua també en el regadiu. Les noves infraestructures hidràuliques permetran el foment d'un sector agrari pròsper que crearà un desenvolupament econòmic i social en les zones rurals i garantirà la conservació del patrimoni. El criteri de sostenibilitat en regadius assegurarà l'aplicació de tècniques de reg eficients que suposaran un estalvi d'aigua, la possibilitat d'alliberar el recurs hídric en les situacions extremes de sequera i minimitzar els efectes negatius esmentats.

Els regadius esdevenen un motor de desenvolupament rural i sostenible i poden ajudar a incrementar la riquesa econòmica, social i mediambiental. La societat pot gaudir de la conservació dels hàbitats adequats a les espècies, de la regeneració del sòl i de la renovació de l'aigua. Pot fruit d'un hotel rural, de les zones d'esbarjo fora de les ciutats i dels aliments pròxims i de qualitat. Els regadius ajuden a que la societat pugui viure en un territori equilibrat i cohesionat. Des del món rural es crida perquè la societat es faci seus els efectes lligats al desenvolupament sostenible d'una agricultura i una indústria agroalimentària al voltant dels regadius. Per això, hem d'arribar a un consens per la valoració dels efectes vinculats al desenvolupament d'una xarxa de regadius sostenibles essencials per l'equilibri territorial i la conservació del patrimoni.

LA OPINIÓ DE LOS LECTORES

De Monsanto al 'camposanto'

En una visió del gran negoci que pot suposar, Monsanto està investigant amb les quatre plantes més vitals per l'alimentació humana: el blat 'arròs', el panís i la colza. Toques elles tenen les llavors modificades genèticament, que ntenen, malgrat les resistències populars, fer-los passar com a més bons, més productius, més resistents,...

Clar, el rendiment és per Monsanto, els perjudicis pels que mengem els seus productes, ja que, malgrat dir que consten a les etiquetes dels aliments que comrem, la veritat és que moltes coses estan elaborades amb aquests productes i no es declaren. És d'una irracionalitat brutal fer passar in producte en experimentació, com és la llavor modificada genèticament, com un roducte sa, sense cap afecció a la salut i al mediambient. Només dir que aquests

porten l'herbicida Roundup dins dels gens, així ho fabrica la mateixa planta. Aquest herbicida simplement mata a les cel·lules.

Tot això ho sap la multinacional Monsanto però no vol fer públics els seus tests (per alguna cosa serà), i un especialista catedràtic en biologia molecular, que a més és assessor de la Comissió Europea i especialista en toxicitat de les varietats transgèniques i herbicides, el francès Dr. Gilles-Eric Seralini ho ha pogut comprovar en els seus experiments amb rates: la menja d'aquestes llavors modificades genèticament els hi produeix augment de greix i sucre a la sang, i problemes urinaris, renals i de fetge. No hi ha prou perquè els governs ho prohibeixin? Ara el Parlament de Catalunya té la responsabilitat de fer justícia amb la gent, i amb els pagesos que són els artífexs de la nostra salut (que el teu aliment sigui la teva medicina). Salut a tots, i no a Monsanto

to, que sense dir res ens vol dur, abans d'hora, al "camposanto".

Victor Montañés
LLEIDA

Iniciatives legislatives populars, per a què?

"A una democràcia no s'hauria de fer callar a ningú. Cap punt de vista hauria de ser imposat, sino que hauria de ser escollit per la força dels millors arguments".

El contrari al que diu el filòsof alemany Juergen Habermas és el que està passant amb la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) per una Catalunya Lliure de Transgènics. Les cúpules del PSC, PP i CiU barren la possibilitat del debat sobre la proposta de llei presentant esmenes a la totalitat. Puc entendre que no estiguin d'acord amb la proposta, tot i que la majoria de països i regions europees han prohibit o

s'han declarat lliures de transgènics, però no és acceptable que no vulguin escoltar i debatre, ni fer transparent el joc d'interessos de cara a la societat.

La presentació d'esmenes per retirar la proposta de llei ho entenen doncs com un acte de violència cap al més del centenar de milers de persones que de manera explícita amb les seves signatures, o sortint als carrers de Barcelona el passat diumenge, donen recolzament a la ILP. És contrari al sentit de la llei catalana d'iniciatives legislatives populars, que vol que els interessos i propostes de determinats sectors de la població puguin ser tinguts en compte al Parlament, i contraposar-se a la densa xarxa de poder cada vegada més impenetrable que tenen les grans corporacions i els bancs, i les cúpules dels partits polítics.

Informació sobre la proposta de llei, sobre la vaga de fam de pagesos catalans, i el manifest de cuiners i la societat

civil per una alimentació bona i justa a <http://somloquesembrem.wordpress.com/>

Verònica Miró Miquel
CASTELLAR DEL VALLES

Inmigració Ilegal

El Partit per Catalunya desaprova la proposta de reforma de la Llei d'Immigració, que ha proposat reformar el Consell de Ministres (llum verda a la quarta reforma de la llei d'estrangeria des de l'any 2000). Aquesta llei no resolto moltes coses i entre elles la immigració il·legal. Ens trobem davant d'una llei que dona mes drets als immigrants irregulars que als legals (una llei que acaba prement la il·legalitat). Apart la llei envaeix competències de les Comunitats Autònomes i exclou els ajuntaments (principals perjudicats de la immigració il·legal i administració mes propera per a una possible integració de nousvinguts). Amb aquesta llei Espanya

serà una porta oberta de bat a bat a la immigració irregular. Tindrem una llei que consolida la immigració il·legal i converteix aquesta forma d'entrada com la millor opció per assolir papers. Tot plegat afavoreix la feina de les màfies.

Espanya segueix sense aplicar els controls que manen les directives europees. D'acord amb les dades de CC.OO a Espanya resideix almenys un milió d'irregulars. Si seguim les dades del Eurostat, 464.262 immigrants irregulars arribaren a Espanya el 2008, mentre que a França solament 62.267 i a Alemanya 4.761.

Cal destacar, que la llei, converteix el reagrupament familiar en una invasió de nousvinguts. La llei no limita el reagrupament en cadena. Entre el 2002 i el 2008 es reagruparen 500.000 persones i solament 2.500 eren majors de 65 anys.

Mateu Figuerola Niubó
PRESIDENT DEL PARTIT PER CATALUNYA I REGIDOR A L'AJUNTAMENT DE CERVERA